

ת"פ 2694/12/21 - מדינת ישראל נגד אורטל יפית מרנד אטיאס

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 2694-12-21 מדינת ישראל נ' אטיאס
תיק חיצוני: 43769/2021

בפני	כבוד השופט צבי פורר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמת	אורטל יפית מרנד אטיאס

החלטה

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטר, עבירות על סעיפים 275 ו- 273 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

האירוע מושא האישום התרחש ביום 11.1.2021 במהלך אחד הסגרים בעת מגפת הקורונה. באותו יום נעצר בנה של הנאשמת בשעה 03:56 בעיר אשדוד.

כתב האישום נוגע להתנהלותה של הנאשמת במהלך מעצר בנה. במהלך האירוע, כך עולה מכתב האישום הפריעה הנאשמת לביצוע המעצר ובהמשך אף תקפה את השוטרים.

בטרם ניתנה תשובה לכתב האישום הגישה ב"כ הנאשמת בקשה לביטול האישום בשל הגנה מן הצדק.

הבסיס לטענה להגנה מן הצדק הוא אי ביצוע חקירת של המחלקה לחקירות שוטרים (להלן: מח"ש) בשל טענותיה לאלימות כלפי בנה. לדידה דובר בהתנהלות לא מידתית ולא צודקת של השוטרים אשר חבטו בבנה שלא לצורך.

ב"כ הנאשמת ציינה כי למרות הבקשה במסגרת חקירתה מיום 11.1.2021 כי התיק יועבר לבדיקת מח"ש, הדבר לא נעשה וכתב האישום הוגש מבלי שתלונתה התבררה וזאת בניגוד להנחיית פרקליט המדינה 2.18 בדבר מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר מתלונן על שימוש בכוח נגד שוטר.

ב"כ הנאשמת אף הפנתה לפסיקה מתאימה ובמקרים בהם הורו בתי המשפט על ביטול אישום מחמת הגנה מן הצדק

במקרים דומים.

המאשימה סבורה כי יש מקום לדחות את הטענה וזאת, בין השאר, משום שהנאשמת לא הגישה תלונה למח"ש. עוד טענה המאשימה כי לא הופעל כל כוח נגד הנאשמת עצמה במהלך מעצרה ועל כן אין כל מקום להודעה למח"ש בעניינה.

אציין כי תגובת המאשימה לא היתה מספקת והיא הועברה גם להתייחסות מח"ש. גם נציגת מח"ש ציינה כי לא הוגשה כל תלונה. זאת ועוד, דו"חות הפעולה של השוטרים וסרטוני מצלמות הגוף מתעדים את האירוע ולדידם לא הופעלה כל אלימות כלפיה המצדיקה בחינה שכזו.

עוד הובהר כי הנאשמת תוכל להגיש תלונה במח"ש בכל עת.

טענה של הגנה מן הצדק המעוגנת כיום בהוראות סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] - תשמ"ב 1982- היא טענה שיש לבררה ביסודיות על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה. חשוב להדגיש, סעד שכזה אמור להיות שמור למקרים חריגים ביותר המלמדים על פגיעה קשה בתחושת הצדק שלא ניתן לרפאה אלא בביטול כתב האישום.

בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ', פ"ד נט(6) 807,776 חזר וקבע בית המשפט העליון כי טענת ההגנה מן הצדק תתקבל רק במקרים נדירים. בית המשפט קבע אמנם כי אין הכרח עוד בקיומה של התנהגות שערורייתית של התביעה, וניתן יהיה לקבל טענה זו גם מקום בו יהיה בקיום ההליך הפלילי כדי לפגוע פגיעה מהותית בתחושת הצדק וההגינות, אולם המבחן לקבלת הטענה צריך להיות מבחן יסודי. במקרה זה נקבע מבחן משולש אשר במסגרתו על בית המשפט לבחון ולזהות את הפגמים שנפלו בהליך בשלב הראשון. בשלב השני עליו לבחון אם בקיומו של ההליך חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. בשלב זה אמור בית המשפט להתייחס גם לראיות ככל שניתן על מנת לבחון את אותם פגמים ולערוך את האיזון הראוי. בשלב השלישי ורק לאחר ששוכנע בית המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות עליו לבחון אם לא ניתן לרפא זאת בדרך מתונה יותר.

על פי המצג הראיתי שהובא לפני בית המשפט, היכולת לקבוע כי אכן קיימת תחושה חריפה של פגיעה בתחושת הצדק וההגינות אינה אפשרית.

לצורך הכרעה שכזו על בית המשפט לשמוע את העדים ולבחון אם במקרה זה יש מקום להורות על סעד כה קיצוני כביטול כתב האישום.

יש לבחון היטב את טענותיה ותלונותיה של הנאשמת כפי שהובאו בתגובתה לאישום.

לבית המשפט אין עדיין את הכלים הראויים על מנת לקבל החלטה מושכלת בדבר ביטול האישום מחמת הגנה מן הצדק. לפיכך, טענה זו תיבחן בעת שמיעת הראיות.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ג, 19 ינואר 2023, בהעדר
הצדדים.